

гр.Перник, 04 декември, 2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на осемнадесети ноември през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев
при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 696/2014 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

И.Л.С. *** оспорва издадената от кмета на община Перник Заповед № С - 74/26.08.2014 г. С тази заповед кмета на общината, на основание чл. 106, ал. 1, т. 5 от Закона за държавния служител /ЗДСл/ е прекратил, в качеството на орган по назначението, служебното правоотношение на жалбоподателя, поради придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 27.08.2014 г. Жалбата е подадена в законния срок, а в нея са развити по същество оплаквания, че заповедта е незаконосъобразна и издадена при съществени процесуални нарушения. Иска се отмяната ѝ и присъждане на деловодни разноски.

Ответникът по жалбата, кмет на община Перник, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Безспорно е, че жалбоподателят е бил в служебно отношение – държавен служител с ранг V старши, длъжност “секретар” в общинската администрация – общинна Перник. Служебното му правоотношение за тази длъжност е възникнало със заповед 199/29.II.2008 г. на кмета на общината.

Считано от 27.VIII.2014 г. служебното правоотношение е прекратено, едностранно, като органа по назначаване, кмета на община Перник, госпожа Росица Янакиева е приела, че държавния служител е придобил право на пенсия. Материализираното в оспорваната заповед волеизявление на кмета на общината е в дисонанс със изискванията за прилагане на института “пенсиониран по административен ред”.

Съдът не смята да обсъжда допуснатите според оспорващия процесуални нарушения, които дали са съществени или не са без значение, единствено и на основание неприложимостта на реда, приет от органа по назначаването за прекратяване на служебното правоотношение.

Според чл. 106, ал.1, т.5 от Закона за държавния служител, органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Действително за жалбоподателят не е спазен срока за предизвестие, но ответникът е предвидил обезщетение за неспазено предизвестие по чл. 106, ал.4 от ЗДСл. Съдът намира, че това не е нарушение на чл. 146, т.3 от АПК, както сочи жалбоподателя в жалбата до съда.

Заповедта от 26.VIII.2014 г. е издадена в нарушение на изискванията за форма на административния акт - отменително основание по чл. 146, т. 2 от АПК. Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение не отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, тъй като в нея не са посочени фактическите основания за издаването на акта и как е прието, че жалбоподателят е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст,

след като няма обосновка от страна на органа по назначаването за наличие на: 1. необходимия осигурителен стаж и 2. изискуемата се от закона възраст. Заповедта не е мотивирана, защо органа по назначаване е приел именно това основание, при липсата на двете кумулативно изискуеми предпоставки за да прекрати служебното правоотношение, което представлява съществено нарушение на закона. Действително административният орган не е посочил в оспорената заповед или в друг акт съпровождащ индивидуалния административен акт, съображенията си, поради които счита, че лицето е достигнало до пенсионна възраст, то оспорената заповед се явява незаконосъобразна, като лишена от мотиви в тази насока. Не е спазена формата на акта по чл. 59, ал.2 от АПК, респ. това е отменително основание по чл. 146, т.2 от АПК.

Съгласно чл. 106, ал.1, т. 5 от ЗДСл органът по назначаването може едностранно да прекрати служебното правоотношение при придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. За да възникне това право е необходимо към датата на издаване на индивидуалния административен акт, държавният служител трябва да е навършил необходимата възраст за пенсиониране и да притежава необходимия осигурителен стаж, съгласно чл. 68 от КСО и чл. 15 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж.

По искане на оспорващия, съдът изслуша СИЕ, като според неоспореното заключение на вещото лице при проверка на целият осигурителен стаж на жалбоподателя се установява, че за него са необходими 37 г. осигурителен стаж, а към датата на прекратяване на служебното му правоотношение на основание чл. 106, ал. 1 т. 5 от ЗДСл, той има 35 г. 10 м. и 5 дни. Ergo, само на това основание – органът по назначаването е издал незаконсъобразен административен акт, който следва да се отмени. Изводът на решаващия за момента съд е, че процесната заповед за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя на основание чл. 106, ал. 1, т. 5 от ЗДСл е издадена, без да са налице материалноправните основания за това. За да се приеме, че условията на цитираната разпоредба са изпълнени, следва да се установи, че служителят е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст при условията на общата разпоредба на чл. 68, ал. 1 и 2 от КСО. Нарушени са чл. 68, ал.1 и ал. 2 от КСО, който определя за всяка една календарна година, считано от 01.I.2011 г., необходимата пенсионна възраст и размера на осигурителния стаж за придобиване право на пенсия. Нарушена е и разпоредбата на чл. 15 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж. Според чл. 68, ал.1 от КСО, мъжете придобиват право на пълна пенсия при навършване на 63 годишна възраст и наличието на 37 години осигурителен стаж. Съобразно ал. 2 на чл. 68 от КСО - от 31.XII.2011 г. с всяка следваща календарна година, възрастта се увеличава с 4 месеца до достигане на 65 годишна възраст. По чл. 68, ал. 2 от КСО, считано от 31.XII.2011 г. с всяка следваща календарна година се увеличава и осигурителния стаж с 4 месеца, до достигане на 40 години. При така разписана процедура за да се приложи към оспорващия правното основание по чл. 106, ал. 1, т. 5 от закона, е било необходимо да има към 27.VIII.2014 г. навършени 64 години възраст и 38 години осигурителен стаж. Възрастта е навършена, но не е достигал осигурителен стаж от за да се покрие изискването на закона, което се удостоверява, както от трудовата и от служебната книжка, а в крайна сметка от изслушаната и приета СИЕ, поради което не е налице изискването на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от КСО.

Всичко изложено мотивира настоящия съдебен състав да приеме, че предпоставките на чл. 106, ал. 1, т. 5 от ЗДСл не са изпълнени, поради което правото на органа по назначаването да прекрати служебното правоотношение е осъществено в противоречие със закона. Оспорената заповед е незаконосъобразна и се дължи отмяната ѝ. Искането за репарирание на разходите, вложени от жалбоподателя, като деловодни разноски се уважава на основание чл. 143, ал. 1 от АПК. Съгласно приложения списък, административния орган следва да бъде осъден да заплати на И.С. сумата 810 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И.Л.С. ***, Заповед № С-74 от 26 август 2014 г. на кмет на община Перник за прекратяване на служебно правоотношение, като секретар на община Перник на основание чл. 106, ал.1, т.5 от ЗДСл.

ОСЪЖДА община Перник да заплати на И.Л.С. *** сумата 810 (осемстотин и десет) лева – деловодни разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението на решението до страните.

СЪДИЯ:/п/